

2023 m. vasario 22 d. *Autoridad Portuaria de Bilbao* pateiktas apeliacinis skundas dėl
2022 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-126/20
Autoridad Portuaria de Bilbao / Komisija

(Byla C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: *Autoridad Portuaria de Bilbao*, atstovaujama advokatų D. Sarmiento Ramírez-Escudero ir X. Codina García-Andrade

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą dėl trijuose apeliacinio skundo pagrinduose nurodytų motyvų ir pripažinti, kad jame padaryta teisės klaida.
- pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį ir Procedūros reglamento 170 straipsnį priimti sprendimą dėl bylos esmės ir patenkinti Bendrajame Teisme, kaip, *Autoridad Portuaria de Bilbao* pateiktą prašymą panaikinti pirmojoje instancijoje ginčytus sprendimus.
- priteisti iš Komisijos atlyginti *Autoridad Portuaria de Bilbao* bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje instancijoje ir per procesą Teisingumo Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas:

Skundžiamame Bendrojo Teismo sprendime padaryta teisės klaida, grindžiama SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes jame pripažįstama, kad Komisija padarė išvadą, jog uostų administracijos gaunamo visiškas atleidimas nuo pelno mokesčio pelno (toliau – Biskajos regiono atleidimas nuo mokesčio), taikomas Baskų krašto, įskaitant istorinę *Guipúzcoa* teritoriją ir istorinį Biskajos regioną, yra pagalba, neanalizuodama jo kaip kompleksinės priemonės.

Grįsdama savo apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrojo Teismo motyvai, kuriais remdamasis jis padarė išvadą, kad tai nebuvo kompleksinės priemonės, yra grindžiami vien formaliais pagrindais, kurie nukrypsta nuo esminės analizės, reikalaujamos pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas:

Skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, grindžiama SESV 107 straipsnio, Reglamento 2015/1589⁽¹⁾ ir juos aiškinančios jurisprudencijos, kartu su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, SESV 296 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu, pažeidimu, nes jame teigiama, kad Komisija neprivalo atlikti išsamios turimų duomenų analizės, kai pagalbos schema akivaizdžiai turi tik vieną gavėją.

Grįsdama šį antrąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliantė teigia, kad vieno gavėjo, kuriam taikomas atleidimas nuo Biskajos mokesčio (t. y. *Autoridad Portuaria de Bilbao*), egzistavimas yra gerai žinomas faktas, įtvirtintas Ispanijos teisinėje sistemoje. Tokiu atveju, nors priemonė gali būti kvalifikuojama kaip „pagalbos schema“, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2015/1589, Komisija turi atlikti išsamių turimų duomenų analizę. Tokia išvada būtina, jei atsižvelgsime į jurisprudencijos pirminį tikslą, pagal kurį Komisijai leidžiama tokios analizės neatlikti, visą tai aiškinant pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, SESV 296 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas:

Skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, grindžiama SESV 108 straipsnio ir Reglamento 2015/1589, aiškinamo atsižvelgiant į ESS 4 straipsnio 3 dalį, pažeidimu, nes jame nuspręsta, kad Komisijos pareigos bendradarbiavimo procedūros metu yra mažiau intensyvios nei nagrinėjimo procedūros metu.

Trečiajam pagrindui pagrįsti apeliantė teigia, kad Bendrojo Teismo sprendime visiškai nepagrįstai teigiama, jog bendradarbiavimo procedūros, kaip nurodyta Reglamento 2015/1589 21 straipsnyje, atveju valstybė narė turi mažiau garantijų nei tyrimo procedūros atveju. Apeliantė pažymi, kad tiek Reglamento 2015/1589 21–23 straipsnių formuluotės, tiek glaudus ryšys tarp SESV 108 straipsnio, kuriuo pagrįsta Reglamente 2015/1589 numatyta bendradarbiavimo procedūra, ir ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo reiškia, kad Komisija turi išnagrinėti valstybės narės pateiktą informaciją.

(¹) 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9).

**2023 m. vasario 28 d. Vilniaus apygardos administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Virgilijus Valančius prieš Lietuvos Respublikos vyriausybę**

(Byla C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Virgilijus Valančius

Atsakovė: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 254 straipsnis, skaitant kartu su Europos Sąjungos Sutarties 19 straipsnio 2 dalimi, numatydamas, kad į Europos Sąjungos Bendrąjį Teismą gali būti parenkami asmenys, „kurių nepriklausomumas nekelia abejonių ir kurie tenkina aukštomis teisėjo pareigoms keliamus reikalavimus“ reikalauja, kad kandidatas į Europos Sąjungos Bendrąjį teismą Europos Sąjungos valstybėje narėje būtų atrenkamas išimtinai profesiniu pagrindu?
2. Ar nacionalinė praktika, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, kai už kandidato į Europos Sąjungos Bendrojo Teismo teisėjus pasiūlymą atsakinga valstybės narės Vyriausybė, siekdama užtikrinti konkretaus pretendento atrankos skaidrumą, iš nepriklausomų ekspertų suformuoja kandidatų vertinimo grupę, kuri, vadovaudamasi iš anksto nustatytais aiškiais ir objektyviais atrankos kriterijais ir po pokalbio su visais kandidatais, sudaro pretendentų eiliškumo sąrašą ir, kaip numatyta iš anksto paskelbtose sąlygose, teikia geriausiai pagal profesinius gebėjimus ir kompetenciją įvertintą pretendentą Vyriausybei, tačiau ši į Europos Sąjungos teisėjus siūlo ne pirmą, tačiau kitą kandidatą iš sudaryto eiliškumo sąrašo, yra suderinama su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 254 straipsnyje, skaitant kartu su Europos Sąjungos Sutarties 19 straipsnio 2 dalimi, įtvirtintu teisėjo nepriklausomumu, negalintiu kelti jokių abejonių, ir kitais teisėjo pareigoms keliamais reikalavimais, turint omenyje ir tai, kad galimai neteisėtai paskirtas teisėjas gali daryti įtaką ES Bendrojo Teismo priimamiems sprendimams?